

Gelukstranen door baan bij Brownies & Downies

Aliëke Hoogenboom
a.hoogenboom@hollandmedia.combinatie.nl

Katwijk ✱ Rustig en met een grote glimlach zet Trijnie Rietveld (16) een klein dienblad met daarop een cappuccino, glas water, stuk cake en bakje slagroom op tafel. „Alstublieft, geniet ervan”, zegt de medewerkster van de onlangs geopende lunchzaak Brownies & Downies in Katwijk. Trotse eigenares Marlize van Duijn (23) kijkt van een afstand toe hoe haar 'jongens' het doen. „De eerste weken na de opening was het een gekkenhuis. Ze vinden nu steeds meer hun draai, en wij ook.” In de lunchzaak werken twaalf jongeren met een verstandelijke beperking. Ze serveren broodjes, nemen bestellingen op, werken in de keuken of doen de afwas. Het zelfvertrouwen van de werknemers ziet Van Duijn na een maand al groeien. „Dat is zo gaaf. Eén van hen zei in het begin: zet mij maar in de spoelkeuken, dan hoef ik de vloer niet op. Hij loopt nu in de bediening.”

Het allerleukste aan werken bij Brownies & Downies? De 16-jarige Rietveld vindt dat een moeilijke vraag. „Want ik vind alles leuk”, zegt de Katwijkse. Ze geniet het meest van blijde gasten. „Ik vind het leuk om al die mensen te zien genieten van het eten en drinken dat wij maken.” De eerste keer in de bediening vond ze best spannend. „Ik wist niet of de mensen wel aardig tegen me zouden zijn”, legt ze uit. Ze maakt volgens haar werkgever stappen vooruit. Zo werd ze de eerste weken naar het werk gebracht, inmiddels pakt ze zelf de lijnbus. „Ik krijg elke ochtend een *high five* van Marlize.” Van Duijn: „Ja, want ik ben hartstikke trots op haar.”

De Katwijkse geniet volop van haar nieuwe baan, maar moet nog wel wennen aan het ondernemerschap. „Het begeleiden van jongeren met een beperking is me bekend, maar de verantwoordelijkheid hebben over een hele onderneming is nieuw voor mij.” De Katwijkers hebben Brownies & Downies heel warm ontvangen, vindt ze. „We zijn toch anders dan gewone horecazaken. Ik merk nu al dat mensen na een eerste bezoek terugkomen.”

„Het is voor de jongens zo'n mooie plek om te werken”, aldus Marlize van Duijn,

„Hé, vriend!”, zegt een man die de lunchzaak binnenloopt en geeft Sebastiaan, die vandaag de broodjes naar tafels brengt, een hand. Het is de opa van Van Duijn die in de buurt woont. „Ik vind het heerlijk om te zien dat het zo goed loopt”, zegt hij. Maarten van Duijn is erg trots op zijn kleindochter en komt dan ook geregeld even langs voor een kop koffie. Op donderdagavond schuift hij aan voor 'eten wat de pot schaft.’

„Ik lust alles dus dat is wel voor me weggelegd.” Op een plank aan de muur staan portretten van de medewerkers die een beperking hebben en op die dag werken. „Sommige klanten vinden het moeilijk om te vragen wie een beperking heeft, want dat is niet altijd te zien. Door die foto's is het meteen duidelijk en weten gasten ook aan wie ze een lastigere vraag kunnen stellen”, legt Van Duijn uit.

(rechts) eigenares van lunchzaak Brownies & Downies in Katwijk.

In de lunchzaak werken namelijk ook begeleiders, die dus geen handicap hebben. Het wisselt per dag hoeveel hulp er nodig is. „De een is zelfstandiger dan de ander”, verklaart de onderneemster. „Als de zaak vol zit, nemen de jongens geen bestellingen op. We zorgen wel altijd dat ze gerechten wegbrengen, zodat ze contact hebben met de gasten. Daarom hebben we ook een open keuken. Wie bij de afwas of in de keuken

staat, kan binnenkomende gasten ook begroeten.” Zo ook Patrick Damerow (25) uit Noordwijk, die al een paar jaar in de horeca werkt. Zijn stek is de keuken, want daar komt hij volgens Van Duijn het beste tot zijn recht. „Ik vind het leuk om alles zelf te maken. Bij mijn vorige werk verkochten we soms soep uit pakjes, dat vind ik niks.” Damerow bakt nu taarten en brownies, maar hoopt binnenkort

ook mee te helpen met de lunch. De werknemers zijn allemaal op sollicitatiegesprek geweest. „Toen ik zei: 'je bent het geworden', stroomden er tranen van geluk”, herinnert de Katwijkse zich. „En als dat niet bij de jongeren gebeurde, dan wel bij de ouders. Het is voor de jongens zo'n mooie plek om te werken. Ze komen stralend binnen en gaan aan het eind van de dag met een lach weg. Daar doe ik het voor.”

FOTO HIELCO KUIPERS